

“El coneixement científic i tècnic es duplica cada dos anys; no té sentit seguir amb una formació de tipus memorístic, sinó que cal preparar els estudiants perquè estiguin en condicions de saber i puguin adaptar-se ràpidament als canvis del seu entorn professional”

(23-06-09)

***Elisenda Paluzie i Hernández
Degana de la Facultat d'Economia i Empresa
de la Universitat de Barcelona***

Les universitats catalanes estan immerses en un procés de transformació cabdal, que s'inicia a partir de la declaració de Bolonya, l'any 1999. L'objectiu de la reforma és desenvolupar un sistema de titulacions a nivell europeu fàcilment comprensible i comparable que faciliti la mobilitat. Les titulacions s'estructuren en tres cicles: el grau, generalista però amb una orientació professional que ha de facilitar la inserció laboral; el màster, que pot ser professionalitzador o orientat a la recerca, i el doctorat.

Aquesta transformació, que altres països europeus van efectuar fa uns anys, la universitat catalana l'està fent en el punt més àlgid de la crisi econòmica. Aquesta dificultat afegida, per a la qual cal “empenta i coratge”, pot significar alhora una oportunitat. Així, la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona, la facultat degana en els estudis d'Economia i Empresa a Catalunya, ha de ser capaç d'integrar en els seus ensenyaments les lliçons que la crisi ens proporciona.

Aquesta crisi té el seu origen en una bombolla especulativa dins el sector immobiliari i en un desenvolupament de productes financers d'alt risc basats en la creença errònia que els preus dels habitatges sempre augmentarien; una crisi que és també una crisi de valors i de prioritats equivocades. En aquest context, cal que els ensenyaments a la Facultat d'Economia i Empresa formin professionals amb esperit crític, flexibles, creatius i amb capacitat d'adaptació als canvis. El procés de Bolonya implicarà un canvi en el mètode d'ensenyament, fent-lo més participatiu, amb menys classes magistrals, amb més pràctiques i seminaris, tot posant l'èmfasi en el treball autònom de l'estudiant. El coneixement científic i tècnic es duplica cada dos anys; no té sentit, doncs, seguir amb una formació de tipus memorístic, sinó que allò que cal és preparar els estudiants perquè estiguin en condicions de saber, i perquè puguin adaptar-se ràpidament als canvis del seu entorn professional.

És evident, tanmateix, que en un context de crisi econòmica, de dèficit públic i de dificultats pressupostàries de les diferents administracions de l'Estat, la reforma té problemes d'implantació. L'aposta per la qualitat de les universitats requereix més recursos econòmics, que apropin la despesa universitària als estàndards europeus. Cal que els poders públics facin realitat les apostes retòriques per la prioritat en les polítiques de recerca, de desenvolupament i d'innovació. Simultàniament, les universitats han de seguir avançant en el rendiment de comptes, l'avaluació externa i la transparència, perquè els contribuents han de poder visualitzar el retorn a la societat del que aquesta hi inverteix.